

Man gik derpaa til den første Sag paa Dagsordenen:

Første Behandling af Forslag til Lov om Overgang af en Del af de direkte Stats-skatter til Kommunerne m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2181 fg.)

Sagen sattes under Forhandling.

H. N. Hansen: Det Forslag, som her foreligger til Forhandling er jo saa nøje knyttet til det følgende Lovforslag om Indkomstskat, at jeg med den højtærede Formands Tilladelse nok tør omtale dem under et. Begge disse Forslag vare i Fjor Genstand for Forhandling i Landstinget, og jeg holder mig forvisset om, at Tingets Medlemmer ville give mig Medhold, naar jeg mener, at vi ikke i Aar paa ny bør gøre dem til Genstand for en vidtløftig Drøftelse.

De to første Lovforslag kom tilbage fra Folketinget i Fjor den 23de Marts; de to følgende kom tilbage Dagen efter, altsaa den 24de Marts, men Samlingen sluttede som bekendt den 29de Marts. Der var paa den Tid 5 Uoverensstemmelser mellem de to Ting paa disse Forslags Omraade. Jeg skal kortelig nævne disse. — Den første Uoverensstemmelse var denne, at man her i Tinget holdt paa, at Kommunerne skulde have Frihed til for Fremtiden ad vedtægtsmæssig Vej at bestemme, at Statsskatternes Regler skulde kunne bringes til Anvendelse paa deres kommunale Ligning. Den anden Uoverensstemmelse vedrørte en Bestemmelse om Fastsættelse af visse vedtægtsmæssige Reguleringer for Formue- og Lejlighedsskattens Oppebørsel i Kommunerne. Den tredje Uoverensstemmelse drejede sig om Formueskattens Afløsning med en Skat paa Kapital-Indkomst. Den fjerde angik Selvangivelsens Ordning, og den femte Uoverensstemmelse drejede sig om det Forlangende, man her i Tinget havde opstillet om, at disse Love kun skulde træde i Kraft samtidig med Toldloven og Loven om en forhøjet Brændevinsskat. Det var disse 5 Punkter, som den Gang vare Tingene imellem. Jeg skal, som allerede bemærket, ikke genoptage Forhandlingen om disse 5 Punkter, men skal kun fremhæve, at det var efter en betydelig Moderering af Landstingets tidligere Ønsker i denne Sag, at disse 5 Punkter fastholdtes. Med Hensyn til det sidste Punkt skal jeg dog nævne, at der i dette, som allerede

fremhævet i Fjor, ikke staar noget, som forekommer mig at kunne kaldes en Sammenkobling af de forskellige Love. Der staar kun den Bestemmelse, at disse Love skulde træde samtidig i Kraft, og deri ligger saa vidt jeg kan se, kun dette, at Lovene kunne behandles fuldtud hver for sig, men at Landstinget ikke vil være med til at lade nogle af dem træde i Kraft uden samtidig at lade de andre træde i Kraft. Men det forekommer mig ogsaa, naar man ser hen til Landstingets naturlige Stilling til Forandringerne paa de direkte Skatters Omraade, at dette Ting maa være berettiget til at sige, at for at disse Forandringer skulde træde ud i Livet, maa samtidig de Forandringer, vi ønske gjorde paa de indirekte Skatters Omraade, være vedtagne. Saaledes forelaa Sagen i Fjor her i Tinget den 23de Marts. Den blev behandlet i et Udvalgs møde, i hvilket Mindretallet ønskede, at man skulde tiltræde Forslaget, saaledes som det var kommet fra Folketinget, medens de øvrige Medlemmer af Udvalget vilde henpege paa de 5 Punkter, jeg her har nævnt, og atter sætte dem ind i Lovforslaget, og jeg holder for, at Landstinget i Aar vil komme til at indtage den samme Stilling. Det vil imidlertid være i sin Orden, at Spørgsmaalet herom saavel som Sagen i det hele taget prøves i et Udvalg, og jeg skal derfor tillade mig, naar 1ste Behandling her er til Ende, at foreslaa Sagen paa ny henvist til et Udvalg. Det er da mit Haab, at det vil lykkes Udvalget i denne Sag og de følgende Sager hurtigt at fremme dem. Dermed skal jeg anbefale Sagen til videre Fremme.

Madsen-Mygdal: Jeg skal ligesom den ærede foregaaende Taler ikke komme ind paa en videre Omtale i Enkelthederne af disse Lovforslag eller en Gjentagelse af den Drøftelse, der fandt Sted i Fjor ved Behandlingen af dette Forslag, men jeg skal dog minde om et Par Enkeltheder, minde om, at da vi sidst forhandlede her i Tinget om det foreliggende Lovforslag, da var der Ændringer, som Flertallet foreslog, og som jeg mente, vi kunde forhandle om, da de ikke vilde berede Lovforslaget særlige Vanskeligheder. Det var Spørgsmaalet om, at disse til Kommunerne overførte Skatter skulde ogsaa fremtidig betragtes som Statsskatter, og endvidere Spørgsmaalet om Fordelingen af, hvad der overførtes til Kommunerne. Herom var der forskellige Meninger. Jeg ser, at man i det andet Ting er gaaet ind paa, hvad